

شاعر

شاعر، از اصطلاحات بکار رفته در **علم حدیث** بوده و از الفاظ غیر مفید مدح و ذمّ می‌باشد.

فهرست مندرجات

- ۱ - توضیح اصطلاح
- ۲ - پانویس
- ۳ - منبع

توضیح اصطلاح

یکی از الفاظ مطرح در کتب علوم حدیث واژه "شاعر" است. کلام و عبارات دانشمندان علوم حدیث درباره این اصطلاح متفاوت است:
۱- موجب **وثاقت** شخص متصف به آن نمی‌شود ولی فی نفسه مفید مدح است ولی تأثیری در قبول حدیث ندارد؛
۲- از جمله الفاظی است که نه دخالت در **متن حدیث** دارند و نه در **سند** آن. از جهت **راوی** و مروی عنه نیز اعتبار ندارند بلکه اگر با بعضی از الفاظ توثیق و تعدیل ضمیمه شوند از اسباب حسن و قوت می‌شوند برای این که بیانگر زیادی کمال می‌گردند.
۳- برخی تصریح کرده‌اند که "شاعر" از الفاظ غیر مفید مدح و ذم است. [۱][۲][۳][۴][۵][۶][۷][۸][۹][۱۰]

پانویس

- ↑ سیحانی، جعفر، اصول الحدیث و احکامه، ص ۱۷۶.
- ↑ علامه نجفی، سیدضیاء‌الدین، ضیاء الدرایه، ص ۵۳.
- ↑ بروجردی، سیدعلی، طرائف المقال، ج ۲، ص ۲۶۶.
- ↑ بهبهانی، وحید، فوائد الحائریه، ص ۲۴.
- ↑ نوری، حسین، مستدرک الوسائل، ج ۲، ص ۷۷۵.
- ↑ مامقانی، عبدالله، مقیاس الهدایه، ج ۲، ص ۱۴۰-۱۴۱.
- ↑ مامقانی، عبدالله، مقیاس الهدایه، ج ۲، ص ۱۷.
- ↑ مازندرانی، مجد بن اسماعیل، منتهی المقال، ج ۱، ص ۴۸.
- ↑ صدر، سیدحسن، نه‌ایة الدرایه، ص ۱۰۲.
- ↑ مشکینی، ابوالحسن، وجیزة فی علم الرجال، ص ۷۳.

منبع

پایگاه مدیریت اطلاعات علوم اسلامی، برگرفته از مقاله «شاعر»، تاریخ بازبایی ۱۳۹۶/۹/۲۸.

رده‌های این صفحه : **اصطلاحات حدیثی**